

Het Boek Daniël - Nummer Drieënnegentig

De profetische trilogie van Rome onthuld: van het oude heidendom tot moderne misleiding

Jeff Pippenger
2024-02-26

Het boek Daniël maakt duidelijk dat het Rome is dat het gezicht bevestigt, en dat begrip werd bestreden door de protestanten van de Milleritische geschiedenis toen William Miller dit feit vaststelde. In de laatste dagen is het nog steeds Rome dat het gezicht bevestigt, en heden ten dage handhaaft het Laodiceïsche adventisme nu de gevallen protestantse opvatting dat de geweldenaars van uw volk Antiochus Epiphanes zijn. Het verbondsvolk dat in de Milleritische geschiedenis werd voorbijgegaan, verzette zich tegen precies dezelfde waarheid, die nu wordt weerstaan door het verbondsvolk van de laatste dagen dat nu wordt voorbijgegaan. Salomo zei het treffend:

Wat geweest is, dat is wat zijn zal; en wat gedaan is, dat is wat gedaan zal worden; en er is niets nieuws onder de zon. Is er iets waarvan men kan zeggen: Zie, dit is nieuw? Het was er reeds in de tijden van ouds, die vóór ons geweest zijn. Prediker 1:9, 10.

Profetisch gezien zijn er drie manifestaties van Rome, en de eerste twee manifestaties bepalen de kenmerken van de derde, want de waarheid wordt bevestigd op grond van het getuigenis van twee.

Maar indien hij niet naar u wil luisteren, neem dan nog één of twee met u mee, opdat in de mond van twee of drie getuigen elk woord bevestigd worde. Matteüs 18:16.

De religie van het heidense Rome was het heidendom, en het heidendom is een vervalsing van de ware godsdienst. Het is niet zozeer een vervalsing in de zin waarin men vervalst geld verstaat, want het heidendom lijkt in werkelijkheid in het geheel niet op de ware godsdienst. Maar in profetische zin bezit het kenmerken van een vervalsing. De stad Rome is een vervalsing van Jeruzalem, en zij heeft een tempel (het Pantheon) die een vervalsing was van de tempel in Jeruzalem. De godsdienstige praktijken van het heidendom zijn ongeheiligd en duivels, maar zij vertegenwoordigen Satans vervalste godsdienstige praktijken. Het hoofd van de religie van het heidense Rome droeg de titel Pontifex Maximus. “Pontifex Maximus” verwees oorspronkelijk naar de hogepriester van de Romeinse staatsgodsdienst in het oude Rome, waarvan de oorsprong teruggaat tot de vroege Romeinse Republiek. In de loop der tijd raakte deze titel verbonden met politieke en religieuze autoriteit en ontwikkelde hij zich uiteindelijk tot de titel die tegenwoordig door de paus in de Rooms-Katholieke Kerk wordt gebruikt.

De titel van de opperpriester van het heidense Rome was Pontifex Maximus, en dit was ook de titel van de opperpriester van het pauselijke Rome; het is een Latijnse term die „de Grootste van de Opperste Pontifex” betekent. Hij was de opperpriester van de Romeinse staatsgodsdienst, in het bijzonder van de cultus van de god Jupiter. De Pontifex Maximus bezat aanzienlijke religieuze autoriteit en verantwoordelijkheden, waaronder het toezicht op verschillende religieuze rituelen en het waarborgen van het juiste functioneren van de Romeinse religieuze kalender. De Pontifex

Maximus was het hoofd van het College van Pontifices (Collegium Pontificum), een groep priesters die verantwoordelijk was voor het uitleggen en in stand houden van de rituelen van de Romeinse godsdienst.

De opperpriester van zowel het heidense als het pauselijke Rome was Pontifex Maximus; daarom zal de titel van het hoofd van het moderne Rome vanzelfsprekend eveneens Pontifex Maximus zijn. De godsdienst van het heidense Rome was heidendom, en de godsdienst van het pauselijke Rome was, en is nog steeds, heidendom, maar verhuld door een belijdenis van het christendom; en de godsdienst van het moderne Rome van de laatste dagen zal heidendom zijn, verhuld door een belijdenis van het christendom.

Zowel het heidense als het pauselijke Rome hadden een bepaalde tijdsperiode waarin zij oppermachtig zouden heersen. Het heidense Rome zou driehonderdzesentwintig jaar oppermachtig heersen, ter vervulling van de tijdsprofetie van Daniël hoofdstuk elf, vers vierentwintig.

Hij zal zonder strijd binnentrekken, zelfs in de vruchtbaarste streken van de provincie; en hij zal doen wat zijn vaders niet hebben gedaan, noch de vaders van zijn vaders; hij zal onder hen buit en roof en rijkdommen uitstrooien; ja, hij zal zijn plannen smeden tegen de vestingen, maar slechts voor een tijd. Daniël 11:24.

Het onderwerp van vers vierentwintig is het heidense Rome, want zij werden in vers zestien het onderwerp, en blijven dat tot en met vers eenendertig. Wij zullen deze verzen in komende artikelen specifiek behandelen, maar hier wijzen wij er slechts op dat de profetie heeft aangeduid dat het heidense Rome driehonderdzesentwintig jaar lang oppermachtig zou heersen, zoals weergegeven doordat Rome hun „aanslagen tegen de vestingen beraamde, ja, voor een tijd”. Het woord dat met „tegen” is vertaald, betekent in werkelijkheid „vanuit”, en het vers zegt dat Rome de wereld zou besturen „vanuit” de „vestingen”, dat wil zeggen de Stad Rome, en dat het dit zou doen gedurende een „tijd”, hetgeen driehonderdzesentwintig jaar is.

Het heidense Rome begon oppermachtig te heersen bij de Slag bij Actium, in 31 v.Chr., en bleef oppermachtig heersen tot het jaar 330 n.Chr., toen Constantijn de hoofdstad van het rijk verplaatste van de vesting van de Stad Rome naar de Stad Constantinopel. Toen begon het rijk aan zijn beruchte neergang. De Stad Rome was de profetische „vesting” van het heidense Rome, en wanneer het vanuit die stad regeerde, was het onoverwinnelijk. In de oorlogvoering die volgde op Constantijns machtsoverdracht werd de Stad Rome het doelwit van aanvallen door Genserik en de binnenvallende barbaarse stammen, die worden voorgesteld door de eerste vier Bazuinen van Openbaring hoofdstuk acht.

Om deze reden verontreinigden in Daniël hoofdstuk elf, vers eenendertig, de „armen” (heidens Rome) die opstonden ten gunste van het pausdom, eerst het „heilgdom van de sterkte”. De stad Rome is het profetische „heilgdom van de sterkte” voor zowel het heidense als het pauselijke Rome, want in het jaar 330, met de overdracht van het heidense gezag aan Constantinopel, werd de stad Rome overgelaten aan het pauselijke Rome dat in opkomst was. Om deze reden zegt Openbaring hoofdstuk dertien, vers twee dat de draak (heidens Rome) aan het pauselijke Rome zijn „zetel” gaf. Een „zetel” is de plaats vanwaar een macht regeert, en vanaf het jaar 538 tot 1798

regeerde het pauselijke Rome oppermachtig, zoals het heidense Rome gedurende „een tijd” oppermachtig had geregeerd.

De profetie wijst een bepaalde tijdsperiode aan waarin zowel het heidense als het pauselijke Rome oppermachtig zouden heersen, en wanneer zij dat deden, zou dit geschieden vanuit hun zetel van gezag, namelijk de Stad Rome. De onoverwinnelijkheid van het heidense Rome eindigde toen zij de Stad Rome verlieten, waarmee het einde werd gemarkeerd van de driehonderdzestig jaren, weergegeven als een „tijd” in vers vierentwintig; en toen de twaalfhonderdzestig jaren van pauselijke heerschappij in 1798 ten einde liepen, liet Napoleon de paus uit de Stad Rome wegvoeren, en hij stierf in ballingschap.

Heidens Rome en Pauselijk Rome bevestigen dat het moderne Rome in de laatste dagen gedurende een bepaalde profetische periode oppermachtig zal heersen. „De tijd is niet meer”, maar de periode van pauselijke vervolging in de laatste dagen is een bepaalde periode die begint met de spoedig komende zondagswet in de Verenigde Staten en voortduurt totdat de menselijke genadetijd sluit, wanneer Michaël opstaat en uitspreekt: „Wie onrecht doet, hij doe nog meer onrecht; en wie vuil is, hij worde nog vuiler; en wie rechtvaardig is, hij bewijze nog meer rechtvaardigheid; en wie heilig is, hij worde nog meer geheiligd.”

Het heidense Rome vervolgde christenen in het Colosseum in de stad Rome gedurende zijn bloedige geschiedenis, en christelijke historici hebben geschat dat tijdens de Donkere Eeuwen van pauselijke heerschappij honderd miljoen martelaren door het pausdom werden vermoord, maar het pausdom ontkent die bewering en stelt de schatting op ongeveer vijftig miljoen. Het heidense en het pauselijke Rome vervolgden beide Gods getrouwen, en het moderne Rome zal in de laatste dagen eveneens Gods getrouwe volk vervolgen.

“Velen zullen gevangengezet worden, velen zullen uit steden en dorpen vluchten om hun leven te redden, en velen zullen martelaren zijn om Christus’ wil, terwijl zij ter verdediging van de waarheid standhouden.” Selected Messages, boek 3, 397.

Het heidense Rome overwon drie geografische hindernissen toen het de heerschappij over de wereld verwierf. Het pauselijke Rome overwon drie geografische hindernissen toen het de heerschappij over de wereld verwierf. Het moderne Rome overwon in 1989 de koning van het Zuiden (de atheïstische Sovjet-Unie), en zal vervolgens bij de spoedig komende zondagswet het heerlijke land (de Verenigde Staten) ten val brengen. Daarna zal het Egypte (de gehele wereld) overwinnen.

„De gehele samenleving wordt ingedeeld in twee grote groepen: de gehoorzamen en de ongehoorzamen. Onder welke groep zullen wij worden aangetroffen?”

“Zij die Gods geboden onderhouden, zij die niet leven van brood alleen, maar van alle woord dat uit de mond van God uitgaat, vormen de gemeente van de levende God. Zij die ervoor kiezen de antichrist te volgen, zijn onderdanen van de grote afvallige. Geschaard onder de banier van Satan overtreden zij Gods wet en brengen anderen ertoe haar te overtreden. Zij spannen zich in om de wetten der naties zó te vormen dat mensen hun trouw aan aardse regeringen zullen tonen door de wetten van Gods koninkrijk met voeten te treden.

„Satan leidt de gedachten af met onbelangrijke vragen, opdat men zaken van zeer groot gewicht niet met een heldere en duidelijke blik zal zien. De vijand is bezig de wereld in zijn strik te vangen.”

„De zogenoemde christelijke wereld zal het toneel zijn van grote en beslissende gebeurtenissen. Mensen met gezag zullen, naar het voorbeeld van het pausdom, wetten uitvaardigen die het geweten beheersen. Babylon zal alle naties doen drinken van de wijn van de toorn van haar hoererij. Elke natie zal erbij betrokken zijn.” Manuscript Releases, deel 1, 296.

Om de waarheid te verdedigen die het „sierlijke land” van Daniël elf vers eenenveertig aanduidt als een symbool van de Verenigde Staten, opende de Leeuw uit de stam van Juda voor de studenten der profetie van de laatste dagen het beginsel van de drievoudige toepassing der profetie. Het licht uit die laatste zes verzen is gevestigd door de geschiedenis die door „het gedurige” in het boek Daniël wordt voorgesteld, zoals uiteengezet in vers eenendertig van Daniël elf, toe te passen op de laatste zes verzen van het hoofdstuk. Dezelfde fundamentele waarheid („het gedurige”) die de sleutel werd van Millers profetisch raamwerk, bracht ook het profetisch raamwerk van de laatste dagen voort. Millers raamwerk was gegrond op de twee verwoestende machten van het heidendom en het pausdom, die Gods volk vervolgden, en het raamwerk van de laatste dagen is gegrond op de drie verwoestende machten die Gods volk in de laatste dagen vervolgen.

De toename van kennis die wordt voorgesteld in de laatste zes verzen van Daniël elf, die de toename van kennis voorstellen die in 1989 kwam, en die wordt voorgesteld door de rivier de Hiddekel, werd weerstaan door de vijanden van de waarheid. Dat verzet leidde tot een begrip van het beginsel van de drievoudige toepassing van profetie, dat voor het eerst werd onderkend als een drievoudige toepassing van Rome, hetgeen het onderwerp is dat het visioen van de profetische geschiedenis vaststelt.

Waar geen visioen is, verwildert het volk; maar welzalig is hij die de wet onderhoudt.
Spreuken 29:18.

De drievoudige toepassing van de drie manifestaties van Rome maakt duidelijk dat de godsdienst van het heidense en pauselijke Rome het heidendom is, en dat hun godsdienst wordt bestuurd door een man met de titel Pontifex Maximus. Deze twee manifestaties van Rome geven te kennen dat drie geografische machten uit de weg worden geruimd voordat zij gedurende een bepaalde tijdsperiode de opperheerschappij uitoefenen, en dat zij zullen regeren vanuit de zevenheuvelige stad Rome, die hun heiligdom der sterkte is. Beide getuigden van het feit dat zij Gods getrouwe volk vervolgden. Daarom weten wij, op grond van deze twee getuigen, dat de godsdienst van het moderne Rome het heidendom zal zijn, en dat zij geleid zal worden door de paus van Rome, wiens titel Pontifex Maximus is.

Voordat de grote hoer de macht overneemt en oppermachtig heerst, zal het moderne Rome drie obstakels moeten overwinnen, en het eerste obstakel behoort tot de voorbije geschiedenis met de ondergang van de Sovjet-Unie in 1989, Rome's atheïstische vijand die zich verzette tegen Rome's macht in Europa. Het volgende obstakel wordt ten val gebracht bij de spoedig komende zondagwet

in de Verenigde Staten, en vervolgens zullen de Verenigde Naties hun macht aan het moderne Rome geven voor een korte tijd. Zodra het volledig op de troon is gezet, zal de vervolging van de laatste dagen plaatsvinden.

Het boek Daniël, en in het bijzonder Openbaring hoofdstuk acht, verschaffen de profetische kenmerken van Rome, die bijdragen aan het juiste begrip van het hedendaagse Rome. Een van die kenmerken was de verdeling van het Romeinse Rijk in Oost en West, zoals die door Constantijn in het jaar 330 tot stand werd gebracht. Heidens Rome en pauselijk Rome spreken, wanneer zij samen worden beschouwd, eveneens van de tweevoudige aard van Rome. De verdeling door Constantijn, die westelijk en oostelijk Rome voortbracht, is een tweede getuige van heidens en pauselijk Rome. Constantijn vestigde het burgerlijk gezag in het oosten en liet het kerkelijk gezag in het westen achter. Heidens Rome vertegenwoordigde staatskunde en pauselijk Rome vertegenwoordigde kerkkunde. Het oosten was staatskunde, het westen was kerkkunde, zoals uitgebeeld door het ijzer en het leem van Daniël twee, of de mannelijke hoorn en de vrouwelijke hoorn van Daniël acht, of de roofdieren van Daniël zeven en de heiligdomsdieren van Daniël acht.

Het moderne Rome zal eveneens tweevoudig van aard zijn, bestaande uit een combinatie van kerk en staat, van ijzer en leem, en van kerkelijke en staatskundige kunstgrepen; maar het moderne Rome is ook drievoudig van aard. In Openbaring hoofdstuk acht werden zowel het westelijke als het oostelijke Rome letterlijk en symbolisch in drieën verdeeld. Constantijn, regerend vanuit het oostelijke Rome, verdeelde zijn koninkrijk letterlijk onder zijn drie zonen, en het westelijke Rome werd symbolisch voorgesteld door de zon, de maan en de sterren, die de drievoudige regeringsvorm vertegenwoordigden die door het Romeinse Rijk werd toegepast. Aldus zou het moderne Rome, hoewel het tweevoudig is in kerkelijke en staatskundige kunstgrepen, ook een drievoudige unie vertegenwoordigen, voorgesteld door de draak, het beest en de valse profeet.

De manifestaties van het heidense en pauselijke Rome kenmerken de complexe profetische samenstelling van het uiteindelijke Moderne Rome. Het is de drievoudige vereniging die plaatsvindt bij de spoedig komende zondagswet, welke de wereld naar Armageddon voert. Het is het wereldwijde „Beeld van het Beest”, dat een symbool is van de vereniging van Kerk en Staat. Het hoofd ervan is Pontifex Maximus, die regeert vanuit de Stad Rome, die de zetel van zijn macht is. Het burgerlijke gezag van de mens der zonde zal worden verschaft door de Verenigde Naties, en de wereld zal gedwongen worden het drievoudige, en toch tweeledige stelsel van de antichrist te aanvaarden door de dwingende macht van de Verenigde Staten. Zo verrichten de Verenigde Staten, evenals het heidense Rome (de draak) in Openbaring dertien, vers twee, aan het pausdom „zijn kracht, zijn zetel en grote macht” gaf, als tegenbeeld van het heidense Rome dezelfde drie werken voor het moderne Rome. De zetel is Vaticaanstad in de zevenheuvelige stad Rome, het gezag zijn de Verenigde Naties, en de macht zijn de Verenigde Staten. Samen voeren zij de wereld naar een plaats waar het pausdom „aan zijn einde zal komen, en niemand zal hem helpen”.

Wij zullen deze studie in het volgende artikel voortzetten.

En de zesde engel goot zijn schaal uit op de grote rivier de Eufraat; en haar water droogde op, opdat de weg van de koningen uit het oosten bereid zou worden. En ik zag drie onreine

geesten, aan kikvorsen gelijk, uit de mond van de draak komen, en uit de mond van het beest, en uit de mond van de valse profeet. Want het zijn geesten van duivelen, die tekenen doen, en die uitgaan naar de koningen der aarde en van de gehele wereld, om hen te verzamelen tot de strijd op die grote dag van God, de Almachtige. Zie, Ik kom als een dief. Zalig hij die waakt en zijn klederen bewaart, opdat hij niet naakt wandelt en men zijn schande ziet. En hij verzamelde hen op de plaats die in het Hebreeuws Armageddon genoemd wordt. En de zevende engel goot zijn schaal uit in de lucht; en er kwam een luide stem uit de tempel des hemels, van de troon, die zei: Het is geschied. Openbaring 16:12–17.